

BREDASCHÉ

STAAT-, LETTERKUNDIG-

NIEUWS.

Donderdag

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

24 Junij

FRANKRIJK.

PARIS, den 20sten Junij.

De hertog van Orléans is gisteren van Neuilly naar Fontainebleau vertrokken, om zijn broeder, den hertog van Nemours, bij diens terugkomst van Algiers, te ontmoeten te gaan.

Men spreekt van het voornemen om de kamer der pairs weder met een tiental nieuwe leden te versterken, waartoe vele leden uit de afgevaardigden zouden worden gekozen. De geest van oppositie die gezegd kamer sedert eenigen tijd heeft doen blijken, zou tot het nemen van dien maatregel hebben doen besluiten.

Onder de arbeiders aan de vestingwerken rondom deze hoofdstad telt men tegenwoordig vele zieken. Het ongestadige weder van de jongste dagen wordt voor de oorzaak daarvan gehouden. Daar het, hiernaar gerekend, zich voorziet laat, dat het getal zieken in een ongunstiger seizoen nog veel meer zal toenemen, spreekt men nu reeds van de noodzakelijkheid, om de werkzaamheden gedurende de wintermaanden geheel te staken.

Door het overlijden van den graaf de Cessac, is op nieuw eene plaats in de Fransche Akademie opengevallen, en wel dezelfde die onlangs door de beide Corneilles is bekleed. De heer Victor Hugo wendt veel moeite aan om den bekenden tooneeldichter Alfred de Vigny deze onderscheiding te doen verwerven.

De werken aan den ijzeren spoorweg van Parijs naar Rouen zijn thans op verscheidene punten, met name te Rolleboise, te Veneble en te Damps, begonnen. Men graaft aldaar drie tunnels, waarvan de eerste 2280, de tweede 1260, en de derde 760 meters lang zal zijn. De weg zal viermalen de Seine oversteken. Men begint reeds aan het leggen van de eerste brug, die te Bezons, te arbeiden.

Een brief uit Besançon spreekt van het voornemen, hetwelk HH. MM. de Koning en Koningin van Pruisen, de Keizerin van Rusland en de Koningin der Nederlanden hebben zonden, om dezen zomer het departement du Doubs, dat aan Zwitserland grenst, gezamenlijk te komen bezoeken.

Het eskader van den admiraal Hugon, dat verplicht was geweest zich ter hoogte van de Hyeres-eilanden te verzamelen, is den 14den van daar zuidwaarts gegaan.

Men heeft berichten uit Algiers van den 7den Junij. Ook de generaal Baraguay d'Hilliers moet van daar weldra weder in veld trekken. Reeds dien dag ging de generaal Changarnier op march om de engte van Teniaht te bezetten. Den volgende dag, den 8sten, zou de hertog van Aumale, aan het hoofd van drie bataillons, een konvooi muilezels naar Medeah geleiden, en bij het voorbijtrekken van Mouzaya een der bataillons van den generaal Changarnier medenemen. Deze kolonne zou vervolgens naar Milianah trekken. De Arabieren vertoonden zich, naar hunne gewoonte, weder in de nabijheid van Algiers en in de omgelegen dorpen, en bijna dagelijks werden eenige bewoners of soldaten opgeligt.

Volgens brieven van het eiland Candia, van den 4den Junij zouden de insurgenten eene vrij beduidende nederlaag ondergaan en zich tot de Fransche en Engelsche Consuls gewend hebben, om door hunne tussenkomst een mondgesprek tusschen Tahir-pacha en Mustapha-pacha met de beide opperhoofden te verwerven. De turksche bevelhebbers hadden, althans deze berichten, dit verzoek van de hand gewezen, maar aan genoemde opperhoofden wel willen vergunnen het eiland te verlaten, waarop de insurgenten zich gedurende tien dagen veranlangen te bedenken.

De Courrier Français behelst daarentegen het uittreksel van eenen bijzonderen brief uit Syra van den 6den Junij, waar integendeel in voorkomt dat de Turken op het eiland Candia, die in de vesting van Candia en Casbro geblokkeerd waren, te vergeefs uitvallen gedachten hadden, met oogmerk om het veld te houden, en weder in het bezit van het eiland door te dringen, doch teruggeslagen en naar Weringesbelen waren. Volgens dienzelfden brief zou de opstand die thans reeds op Candia en in Bulgarye uitgebroken was, zich weldra ook over Macedonie en Thessalie uitbreiden.

Het Journal des Débats behelst van zijn kant het volgende schrijven uit Athene van den 25sten Mei.

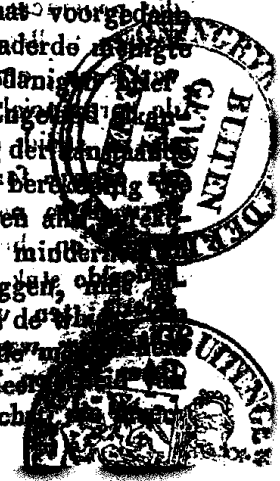
« Wij leven in een land waar men overal van opslag, emancipatie en onafhankelijkheid gewaagt. Onze wenschen strekken zich tot de bevrinding van alle onze christenbroeders in het Oosten uit; de grond dreunt in Creta, maar wie kent het, dat de staatkunde dit schone land voorbereidt! Een groot getal Grieken verlaat het land om zich bij de Cretenzers te voegen; wapenen en bagage voeren zij mede. Ons gouvernement, door de staatkunde daartoe verplicht, bemoeit hun vertrek, maar daar ons land van alle zijden door de zee omgeven is, zijn onze kusten ieder oogenblik getuige van die geestdrift, die de Grieken hunne bijzondere hoop op de toekomst doet prijsgeven, om ter hulp te snellen dergenen die nog onder het juk zijn.

» Zonder dien revolutionairen geest te bezitten, die de heilige zaak der vrijwording bederft, ziet men hier de jonge lieden uit het volk, zich bij kleine groepen verzamelen, en de liederen zingen die onze heldendaden herinneren. Daer de korpsen van het leger heeft desertie plaats; sommigen gaan naar Creta, anderen naar Thessalie. Men spreekt ook van een opstand die te Volo zou hebben plaats gehad. De Turken zullen weldra het overig gedeelte der afgezonden 10,000 man in Creta ontschepen; er zal een bloedbad plaats hebben. Maar zelfs wanneer onze broeders geslagen werden, zouden zij uit hunne asch weder berijzen. Wat men ook zegge, en wat men doe, het turksche rijk staat in, en de Christenen van het Oosten zullen weldra geen slaven meer zijn.

» De Christen-mogendheden spelen een leidend rol, weinig den naam dien zij dragen waardig, met de christen-bevolkingen willen noodzaken turksche onderdanen te blijven. De staatkunde mag de vastheid en de handhaving van het Ottomaanische rijk vorderen, maar verzet de menschheid zich niet tegen deze veronderde staatkunde? De tijd schijnt gekomen, waarop het Grieksche rijk moet herleven. Ligt daarvoor ook geen middel om het evenwigt in Europa te bewaren?

De berichten uit Madrid tot den 19den Junij bevelzen weinig bijzonders. De kamer der gedeputeerden hield zich bezig met berandslagen over wijzigingen in het tarief.

Heden uitkonde van den Zondag geen fondsentzetting. Het Journal des Débats behelst dezer dagen brieven van een zijner mederedacteuren, die naar Londen vertrokken is, bepaaldelijk met het doel om den loop der zaken en de werking der partijen aldaar in de tegenwoordige belangrijke oogenblikken, bij de opstanden verkiezingen, aan hetzelve mede te deelen. Zoo behelst dit blad voor een paar dagen een belangrijk verslag van een bijeenkomst in de city, waar lord Russell zich als kandidaat voorgedragen heeft en bij die gelegenheid eene rede voor de vergaderde vergaard hield. Heden wordt door het Journal, in een zoofanisch artikel een overzicht gegeven van de krachten der beide in Engeland strijdende partijen en den vermoedelijken uitslag der verkiezingen. Daarin leest men onder anderen: » De beredene alle andere overtreft, of liever de zekerheid die boven alle verkiezingen gaat, is, dat het ministerie zeer bepaald, de middelen der verkiezingen zal hebben. Ik deel u, met dit te zeggen, dat de verzekering der torys mede, maar zelfs die van de whigs van de ministeriele partij, die zelfs, zegt men, van de ministers. De torypartij rekent dat het eenen meerderheid van 40 a 45 stemmen zal hebben; de ministeriele partij schat

derheid op slechts 20, 25 à 30 stemmen, doch hoopt in eene genoegzaam sterke minderheid op te treden, om zich voor elk ministerie, hoedanig ook, geducht te maken. De ministeriele partij houdt zich dan ook minder bezig met de middelen om sir R. Peel den toegang tot het gezag te betwisten, dan wel om hem de uitoefening daarvan, wanneer hij er toe gekomen zal zijn, zeer moeilijk te maken."

— De hier ontvangen dagbladen uit Madrid behelzen eene proclamatie van Calatrava aan zijne met hem in Frankrijk gevluchte en zich hier te lande bevindende wapenbroeders, waarin hij zich hevig beklaagt over het door het fransch gouvernement genomen besluit, om met 1 Julij de gezegde vluchtelingen, met uitzondering van de meest behoeftigen, niet meer te ondersteunen. Hij vermaant zijne wapenbroeders om dit, zoo hij vermeent hun aangedaan onrecht, manmoedig te gedragen, en tot den dood de zaak van hunnen koning getrouw te blijven.

— Berigten uit Madrid tot den 16den Junij melden dat de debatten in de kamer der gedeputeerden over de kwestie van het voogdijschap spoedig zouden geopend worden. Voorts zocht men dat de tegenwoordige zitting niet lang zou duren, maar de ministers zich van de kamer die het hun zoo lastig maakte, zoodra de loopende dienst verzekerd was, zouden ontslaan, door haar tot de helft van October te prorogeren.

Men heeft tijdingen uit Makha tot den 5den Junij, vermeldende de verwachte komst aldaar van sir Ommeney, die het bevel over het Britsch eskader in de Middellandsche zee moet op zich nemen. — De tijdingen uit Konstantinopel gingen tot den 27sten Mei en behelzen weinig bijzonders. (Zie latere berigten onder Duitschland).

— Ter beurze van heden (21 Junij) waren genoteerd: 5 pCt. 114,50; 3 pCt. 76,50; Nap. r. 102,25; Sp. Ardoins 22½; Rom. L. 102.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 20sten Junij.

De *Leipziger Allgemeine Zeitung* behelst het volgende:

— Lang verkeerde men in twijfel of de koning voor het behouden der doodstraf dan wel voor hare afschaffing zijn zou; nog had hij geen doodvonnis bekrachtigd, maar de hem voorgelegde doodvonnissen stuit laten liggen. Eindelijk heeft hij rijpelijk overwogen dat hier, gelijk in andere staten, het oogenblik nog niet gekomen was om de doodstraf af te schaffen. Hij heeft op eenmaal acht doodvonnissen in verschillende provincien bekrachtigd, en er zullen spoedig allerwege executien plaats hebben; slechts in de provincie Pommeren was geene misdaad gepleegd, waartegen de doodstraf bepaald is."

— De *Prussische Staats-Courant* deelt berigten uit Petersburg mede, waarin gemeld wordt dat de graanprijzen te Moskou dalende waren, ten gevolge van den grooten aanvoer van graan en andere levensmiddelen in den laatsten tijd aldaar aangebragt. Uit de oostelijke provincien had men er berigten ontvangen, dat aldaar overvloed van graan was, terwijl men ook goede hoop had op eenen gunstigen oogst. De russische regering heeft zich in den laatsten tijd bijzonder toegelegd om de aardappelen-teelt in het rijk, welke er tot dus ver nog weinig bekend was, aan te moedigen.

— Het Russische *Handelsblad* deelt eene belangrijke vergelijking mede omtrent den toestand des handels en der nijverheid in genoemd Rijk, gelijk dezelve zich in 1793 tot 1795 bevond, en laatstelijk in 1837 tot 1839 was. Daaruit blijkt, dat de invoer van suiker, koffij, wijn, brandewijn, boomwol en andere artikelen merkbaar is toegenomen, hetgeen waarschijnlijk nog veel meer geweest zou zijn, indien het verbodstelsel, welk in Rusland heerscht, daarvan niet in den weg was. Het gezamenlijke bedrag van invoer uit de verschillende Staten van Europa belien van 1793 tot 1795, 27,886,000 zilveren roebels; dat van 1837 tot 1839, 61,756,000, dus is dat bedrag ruim verdubbeld. In 1793, 1794 en 1795 werd de uitvoer van de Russische goederen naar de andere Staten van Europa, met inbegrip der munt, 6,958,291 zilveren roebels, in 1840, 26,572,000.

Enige onzer bladen behelzen een brief van den Prussischen minister van binnenlandsche zaken, von Rochow, van den 18 Mei gedagtekend, en gerigt aan den opper-president van Silezië in welken brief kennis wordt gegeven, dat Z. M. op zijne reize naar die provincie, in het najaar, geene bezending van of aanbieding van munten te Breslau verlangt te bekomen. De Koning moet zulke niet wettig, omdat door de stad Breslau eene memorie of adres aan de Prussische Staten van Silezië gerigt is, welke Z. M. beschouwt als een poging tot oppositie, welke Z. M. te minder van Breslau verwachtte naar den geest, die alle andere gedeelten van het gewest aan het in den Monarch gestelde vertrouwen. (Het hier bedoelde stuk is een adres van de stad Breslau aan den Landdag van Silezië ten voordeele eener staatsregeling met vertegenwoordiging. Dit adres was nog in geen Duitsch blad voorgekomen, doch wordt het in den *Times* en in den *Morning-Cronicle* in deszelfs geheel

medegedeeld. Het steunt op de beloften, in 1813 en 1815 afgelegd die in zoodanigen zin opgevat worden, dat alstoen eene representatieve constitutie bedoeld is).

— Het huwelijk tusschen den kroonprins van Denemarken en prinses Karolina, tweede dochter van den hertog van Mecklenburg-Strelitz, is den 10den dezer te Nieuw-Strelitz voltrokken.

— Uit Weimar schrijft men, dat de hertog Bernhard van Saksen-Weimar, die eenige dagen geleden zijn zilveren echtfeest gevierd, en bij die gelegenheid treffende blijken der algemeene hoogachting ontvangen had, voornemens was eene reis naar Tyrol te maken, en eerst in de maand September terug te keeren.

— Van de Turksche grenzen schrijft men onder dagteekening van 7 Junij:

— Volgens de laatste berigten uit Konstantinopel, schijnt de eindelijke afdoening van het Egyptische geschil nog eenige vertraging te zullen ondervinden. Met name zal, naar men meent, het punt wegens de schatting nog niet zoo spoedig geregeld kunnen worden, daar men het er algemeen voor houdt, dat Mehemed-Ali nauwelijks de helft der door den Sultan bepaalde jaarlijksche som zal willen betalen. Daarbij komt, dat de Engelsche gezant te Konstantinopel vrij laauw te werk gaat, en het niet ongaarne schijnt te zien, dat de zaken vooreerst onafgedaan blijven. Ook voor de Christenen in de noordelijke provincien van Turkije, en wellicht nog meer voor de Kandioten, is het wenschelijk, dat Mehemed-Ali nog een tijd lang volharde in zijne vijandige houding, die hij tot dus verre jegens de Porte heeft aangenomen. Het is moeijelijk te voorzien, waarheen de algemeene verwarring nog zal leiden. Zoo veel is zeker, dat de Christenen in onze streken nog nooit in zulk eenen toestand van gisting en opgewondenheid geweest zijn, als tegenwoordig. Niemand twijfelt er hier aan, dat vreemde agenten op allerlei wijzen deze stemming zoeken te verhoogen, en dat ook inlandsche vorsten en aanzienlijke geslachten daarvan partij zoeken te trekken, ter bereiking van hunne eierzuchtige ontwerpen. Zoo heeft de regering van Wallachye dezer dagen eenen maatregel genomen, welke ten doel heeft, de gemeenschap met de raja's van Bulgarije, Macedonie en Albanie gemakkelijk te maken. Die maatregel bestaat in niets minder dan in de opheffing van alle quarantaine-instellingen welke langs den Donau naar den kant van Turkije bestaan, en waarvan de inrigting aan de regering van Wallachye zoo veel offerfritgen heeft gekost.

Volgens de laatste berigten uit Konstantinopel van den 2den Junij, door den Oostenrijkschen *Beobachter* medegedeeld, was Kemal-Effendi, den voormaligen Bey van den Divan, den 1sten dezer, aan boord van de sedert eenigen tijd te Konstantinopel gelegen hebbende Russische oorlogs-stoomboot *Silachth*, naar Alexandrië vertrokken. Die ambtenaar, zegt het Oostenrijksche blad, was gelast, om de nieuwe overeenkomstig de besluiten der Londensche conferentie en volgens de raadgevingen van de vertegenwoordigers der mogendheden, die het verdrag van 15 Junij des vorigen jaars onderteekend hebben, gewijzigden firman des Sultans aan den stadhouder van Egypte over te brengen, zoodat het langdurige geschil tusschen Mehemed-Ali en de Verhevene Porte als geëindigd beschouwd kan worden.

N E D E R L A N D E N.

BREDA, den 23sten Junij.

De *Staats-Courant* houdt heden de wet van den 26sten Mei II., regelende sommige punten, de dienst der justitie betreffende.

— Nopens het verder verblijf van Z. M. in Limburg, verneemt men dat Hoogstdezelve Vrijdag middag van den 23sten van Vols en Witten te Maastricht is teruggekeerd. In dat genoemde plaats heeft Z. M. zich op de verpligten van de koninklijke hofhouding met den bekenden Franschen schrijver, den baron de Lamartine, die uit Aken gekomen was, om de koninklijke hofhouding te bieden. Des avonds heeft Z. M. in het Park bezocht. De thin had door eene schitterende verlichting een prachtig aanzien. Z. M. heeft er met Hoogstdezelfs gewone minzaamheid onderscheidene personen aangesproken. Op het bal heeft de Koning den heer Clavereau opgemerkt en hem Hoogstdezelfs welgevallen betuigt over eenige schoone dichtregelen, door denzelfden op 's Konings komst en verblijf in Limburg vervaardigd, en welke in het *Journal de Limbourg* geplaatst zijn. Omstreeks elf ure heeft de Koning het bal verlaten, om de verlichting der stad te bezichtigen, welke nog huyterliker dan te voren was. Zaterdag morgen, vroegtijdig, heeft Z. M. de stad Maastricht en het Hertogdom Limburg verlaten. De eerewachter dier vesting heeft den Koning tot aan de grenzen vergezeld. Z. M. werd Zondag middag in het Groothertogdom Luxemburg verwacht, waar hij voortdurend groote toebereidselen tot Hoogstdezelfs ontvangst werden gemaakt.

Uit Aken schrijft men, van den 19den dezer, dat Z. M. de Koning der Nederlanden, onder den naam van den graaf van Heinsberg, dief dag, des morgens ten half zes ure, aldaar was aangekomen en er door de burgerlijke en militaire overheden was ontvangen. Vertel-

gens was Z. M. naar Trier vertrokken, waar Hoogstdezelve zou overnachten en van waar de Koning zich naar Luxemburg zou begeven. Ten 12 ure was Z. K. H. Prins Alexander der Nederlanden te Aken aangekomen en heeft Hoogstdezelve zijne reis naar dezelve bestemming onverwijd voortgezet.

Z. M. de Koning werd den 25sten te Aken terug verwacht, om zich wederom naar Limburg te begeven. Men hoopte te Maastricht, dat de Koning alsdan nog een dag en twee nachten aldaar zou verblijven, alvorens naar 's-Gravenhage terug te keeren. Z. K. H. Prins Alexander zou bij die gelegenheid zijnen intrek nemen bij den luitenant-generaal baron Destorpes. Naar men uit Grave schrijft, wordt Z. M. op deszelfs terugkomst naar 's-Gravenhage aldaar verwacht, waar reeds vele toebereidselen gemaakt worden, om Hoogstdenzelven op eene luisterrijke wijze te ontvangen.

Behalve de reeds vermelde benoemingen heeft Z. M. in Limburg nog benoemd tot ridders der Orde van den Nederlandschen Leeuw, de heeren: Engelen, wethouder te Maastricht; Schreijen, directeur van het seminarium te Rolduc, en Ryzendaal, directeur van de dominante kolenmijnen.

HH. KK. HH. de Prins en Prinses van Oranje hebben Maandag morgen de residentie verlaten, en zich naar Soestdijk begeven, waar zich thans H. M. de Koningin bevindt, om van daar de reis naar de badplaats Ems voort te zetten.

Den 21sten dezer is te Grave aanbesteed het bouwen eener bomvrije kasemat, welke door den rijks-aannemer van der Made, uit de Klondert, is aangenomen voor een som van 195,000.

Uit Middelburg schrijft men van den 21 Junij:

Naar men verneemt, zal de heer generaal-majoor Knol, provinciaal kommandant in dit gewest, morgen (dinsdag) avond ten 6 ure, op den Groeten Abele, eene revue houden over de binnen de steden Middelburg en Vlissingen in garnizoen liggende bataillons van het 6de regiment infanterie, welke zich daartoe op eerstgenoemde plaats zouden vereenigen, en welke bataillons eerstdaags deze provincie zullen verlaten. Dit zal alzoo eene soort van militair afscheids-feest zijn, gevierd tusschen gemelden verdienstvollen en grachten krijgsofficeren, en een korps, welks hoofd- en subalterne-officiëren, zoowel als deszelfs onder-officiëren en manschappen gedurende hun verblijf in deze provincie, zich door een uitmuntend gedrag, ordelijk maatschappelijk verkeer en goede krijgstuicht hebben onderscheiden; zoodat men dan ook in 't algemeen met wezenlijk leedwezen dit korps deze kwartieren ziet verlaten, waar men het gewis nog voortdurend met achting en belangstelling zal blijven gedenken. Zijn wij wel onderrigt, dat zou door genoemden heer generaal-majoor gezorgd zijn, dat ook aan het publiek eenig deel in dit militaire afscheids-feest worde verschaft, door hetzelfde onder anderen op eenige der schoone stukken van het muziek-korps van gezegd regiment te onthalen.

Wij vernemen, dat door den kolonel jhr. F. A. P. de Steurs, gouverneur der Moluksche eilanden, aan het Zeeuwsch genootschap der wetenschappen alhier ten geschenke is gezonden eene aanzienlijke verzameling van zeer fraaije korens en schelpen.

De Engelsche brieven houden het stellig berigt in, dat het Parlement op dinsdag, den 22sten door de Koningin in persoon zal worden gepronogéerd. Verder behelzen zij geen belangrijk nieuws. De geruchten, omtrent de redding van een deel der passagiers en equipage van de President, hebben zich tot hiertoe niet bevestigd.

Zaterdag waren ter beurs van Londen de 3 pCt. gec. 89 1/4; Spanje 22; Port. 19 1/8; Braz. 67 3/4.

DE PROVINCIE ALGERES.

(Het vervolg van N. 14 en 15)

Het geniepark van het leger des russischen generaals bestond, voor het bataillon dat de expeditie volgde, uit 20 kaissons, 18 vierraderige wagens en 15 arabas. De arabas, met planken bedekt die aan elkander waren verbonden door middel van ijzeren haken, maakten voor de infanterie eene gemakkelijke brug uit, zoodat dezelve daarmede de rivieren overtrok zonder nat te worden, en zonder het schepsel, dat eerst vereischte voor den infanterist, te beschadigen. Immers het is bekend, dat de droogte of het gemis van alle vochtigheid voor de gezondheid van het leger van het grootste belang is. Het is waar, dat de arabas een lomp middel van vervoer zijn; maar de generaal Paskewitz gevoelde dat zij geschikt waren voor de landstreek welke hij doortrok, en beter dan de Europeasche ambulances, die zeer kostbaar, maar ook zeer onhandelbaar zijn.

Zou het ons niet mogelijk zijn een voertuig te bedenken, dat dezelfde diensten bewees als de arabas? Wij hebben voertuigen in de Voges, in den Elzas en in het gebergte van Auvergne, welke een bekwaam wagenmaker tot leidraad konden strekken. Raderen van kleine afmeting, een eenvoudige gelijk onderstel, twee lange boomen van rond dennenhout, twee staanders aan de zijden, dwarsstukken aan ieder einde van boven naar beneden gaande, losse planken op den bodem, en van binnen horden van rij- of wilgenhout dat menigvuldig in Afrika gevonden wordt, zouden zeer goede voertuigen opleveren, en door ossen getrokken, goede diensten bewijzen.

Bij de konvoijen door mij in Afrika begeleid, voerden de Elzassers dikwijls kleine, door ossen getrokken voertuigen mede, die den marsch mijner kolonnen nimmer eenigzins beduidend hebben vertragen. Zoodanige transportmiddelen zouden weinig geld kosten

en in geval men zich verplicht zag om dezelve achter te laten, zou men de vier raderen op een luttel voertuig kunnen laden en het verlies voor den staat zou gering zijn.

Uit het bovengezegde volgt:

Dat de tot heden gedane expeditien den vijand weinig nadeel hebben kunnen berokkenen, dewijl zij niet lang genoeg konden duren om zich verder bezig te houden met den geslagen vijand, met deszelfs vervolging, en achterhaling in deszelfs toevlugtsorden; dat, daar de levensmiddelen die het leger medevoerde, slechts zeer beperkt waren, de opperbevelhebber genoodzaakt was eenen bepaalden weg te volgen en hij zich geen oogenblik daarvan verwijderen kon; dat zelfs eenige uren vertraging zijne troepen konden blootstellen om van honger om te komen; dat het verder door de vroegere togten bewezen is, dat de in het werk gestelde middelen onvoldoende zijn om het leger buiten het bereik van de hulp onzer magazijnen van Algiers of Blidah te laten; dat de muilezels alleen, als middel van vervoer, verhinderen eenige wijziging in het beoogde plan, hoe noodzakelijk ook, te maken; dat men dus de middelen van transport moet verbeteren of wijzigen; dat men bij de thans in gebruik zijnde transportmiddelen, moet voegen de arabas, of eene andere soort van ligte en onkostbare voertuigen, met twee of vier wielen.

Bij de voorjaartogten zijn de hinderpalen op de bekende wegen van Milana en Medeah niet van dien aard, dat zij het transport der konvoijen verhinderen. Volgens het zeggen der Arabieren zouden de ligte voertuigen veel verder kunnen gaan, en zij verzekeren, dat de grootste moeilijkheden zich bevinden aan de eugte van den Teniah van Mouzailah.

Wanneer men bij de reeds voorhanden muilezels in Afrika, en bij de kameelen die men er zich zou kunnen aanschaffen, 500 of 600 der gezegde voertuigen voegde, die ieder met ongeveer 300 kilo kunnen beladen worden, dan zou men blijkbaar het leger gedurende twee maanden te velde kunnen houden. Dan zou het gemakkelijk vallen den vijand te verdelen, zijne silo's weg te voeren, de veraf door vijandelijke stammen bewoonde streken te verwoesten, den schrik voor den franschen naam tot aan den rand der woestijn te verbreiden, en den Arabieren te toonen, gelijk ik reeds gezegd heb, dat Abd-el-Kader magteloos is, om hen tegen onze gerechte wraak te beschermen.

Ik dring dus op de noodzakelijkheid aan, om voertuigen aan te maken naar een weinig kostend model, ten einde den staat geen groot verlies lijde wanneer zij achtergelaten worden. Men zal gemakkelijk het groote voordeel inzien, dat deze voertuigen met ossen, en niet met paarden, bespannen worden, omdat men bij de razias telkens nieuwe ossen kon nemen, ter vervanging van diegenen welke op de marschen mogten gewond zijn geraakt.

De van de kampplaats gedetacheerde korpsen zouden muilezels en kameelen moeten medevoeren, en konden dan van het hoofdkorps zooveel dagen verwijderd blijven als noodig zoude zijn om tot een goed einde de operatien te brengen waarmede zij belast waren.

Ik voeg hierbij, dat het allernoodzakelijkst is, handmolens mede te nemen, om de granen te kunnen gebruiken die men in de vijandelijke silo's mogt vinden.

Het expeditionnaire leger moet ook draagbare ovens bij zich hebben, ten einde den soldaten van tijd tot tijd brood kan uitgedeeld worden, terwijl het bij de ambulance altijd moet voorhanden zijn.

Met deze verstandige voorzorgen kan het leger verzekerd zijn van den succes. Zonder dezelve zal men wellicht roemrijke togten doen, maar ik geloof te hebben aangevoerd, dat zij nimmer goede vruchten zullen dragen, noch beslissend zullen zijn.

Bekendmaking.

De Arrondissements-Regtbank te Breda, Gehoord het requisitum van den Heer Officier bij dezelve, strekkende tot het verhooren van de getuigen en de opzetting van de openbare terechtzittingen zal worden, gedurende de op handen zijnde vacantie;

Gezien Art. 17 der wet op de regterlijke organisatie en het beleid der Justitie, mijsgaders de Art. 11 en 15 van het reglement, betreffende de wijze van eedsaflegging der onderscheidene regterlijke Ambtenaren enz., goedgekeurd bij Z. M. besluit van den 14 September 1838, (Staatsblad N. 36.)

Bepaalt, dat de gewone openbare terechtzittingen gedurende de op handen zijnde vacantie, zullen gehouden worden, te weten:

Die ter behandeling van burgerlijke zaken en zaken van koophandel.		Die tot afdoening van strafzaken.	
Op Zaterdag, den 10 Julij 1841.		Op Vrijdag, den 9 Julij 1841.	
» Dinsdag, » 13 »	»	» Maandag, » 12 »	»
» Zaterdag, » 24 »	»	» Vrijdag, » 23 »	»
» Dinsdag, » 27 »	»	» Maandag, » 26 »	»
» Zaterdag, » 7 Aug. »	»	» Vrijdag, » 6 Aug. »	»
» Dinsdag, » 10 »	»	» Maandag, » 9 »	»
» Zaterdag, » 21 »	»	» Vrijdag, » 20 »	»
» Dinsdag, » 24 »	»	» Maandag, » 23 »	»

Telkens ten tien uren des voormiddags.

Zullende de zittingen in kort geding door den Heer President worden gehouden een half uur na den afloop van elke civiele rolle; en wordende voorts bepaald, dat na de vacantie de Regtbank hare gewone civiele zittingen wederom zal houden op Dinsdag en hare Correctionele zittingen op Maandag van elke week.

Beveeh, dat dit besluit door aanplakking aan het Gerechtsgebouw en plaatsing in de Bredasche Courant zal worden bekend gemaakt.

Aldus gedaan te Breda ter Raadkamer der voors. Regtbank, den 15 Junij 1841.

Ter AMSTERDAMSCHER BEURS van gisteren (22 Junij) waren genoteerd: Ned. 2½ pCt. 51½, elf zest.; dito 5 pCt. 99½; Kansbill. 24 vijf zest., ¼; Handelss. 162½, drie zest.; 1. 5 pCt. 97 een zest., 97; Ard. 85 ½ 20 5/16, 7/8; oude Russen 104½; Melan. 104½.

ONDERTRUWDE:
A. M. OOMEN,
van Ginneken,
EN
B. W. OLDENKOTT,
van Amsterdam.
AMSTERDAM, 17 Junij 1841.

* * * Mijne hartelijk geliefde Echtgenote P. J. TER VEER, verloste heden zeer voorspoedig van eenen welgeschapen ZOON.
GINNEKEN, P. ROSCAM ABBING,
22 Junij 1841. Predikant.

Eenige Kennisgeving.

SOIRÉE MUSICALE,

IN DE ZAAL VAN DEN SCHOUWBURG TE BREDA,
Op Zaterdag den 3. Julij 1841.

TE GYVEN DOOR
Mevr. L. J. STOEZ, geb. MAJORSKI, Eerste Zangescasse aan den Amsterdamschen Stads-Schouwburg, en de Heeren N. J. POTDEVIN, Eersten Hoornist, C. C. FISCHER, Eersten Violist en P. W. DAHMEN, Eersten Pianist aan genoemden Schouwburg.

PROGRAMMA.

EERSTE DEEL.

1. Ouverture.
2. Tweede Sold voor de Fluit, van Tolou, uit te voeren door P. W. DAHMEN.
3. Aria van MERCADANTE, te zingen door Mevr. L. J. STOEZ, geb. MAJORSKI.
4. Concertino voor de Viool, van C. DE BERIOT, uit te voeren door C. C. FISCHER.
5. Concertino voor het Hoorn, van A. BERLIN, uit te voeren door N. J. POTDEVIN.

TWEEDE DEEL.

1. Ouverture.
  2. Aria van RADZETSKY, No. 1, met Obligate Viool, te zingen door Mevr. L. J. STOEZ, en uit te voeren door C. C. FISCHER.
  3. Introductie en Variatiën voor de Fluit, van BOERN, uit te voeren door P. W. DAHMEN.
  4. Variatiën voor de Viool, van MAYSEDER, uit te voeren door C. C. FISCHER.
  5. Adagio voor het Hoorn, van H. LUBBOCK, en Variatiën van H. R. DE BOER, uit te voeren door N. J. POTDEVIN.
  6. Romances, te zingen door Mevr. L. J. STOEZ, geb. MAJORSKI.
- Aanvang des avonds ten 7½ ure.

* * * Bij Vonnis der Arrondissements-Rechtbank te Breda, van den 15 Junij 1841, is de Heer MATHEUS CORNELISSEN, Partikulier, wonende te Breda, gesteld onder Curatele, en tot provisionele Bewindvoerder over deszelfs Persoon en Goederen benoemd, den Heer WILLEM VERLEGH, Stedelijke Ontvanger te Breda.

Waarvan deze openbare Bekendmaking geschiedt ter voldoening aan Art. 498, van het Burgerlijk Wetboek.

Breda, 22 Junij 1841.

MICHELSEN, Prokureur.

De Ondergeteekende herigt het geëerde Publiek, dat hij concessie verkregen heeft tot het aanleggen, van eenen VRAAGT KANAL, rijdende van Breda naar Zevenbergen, welke concessie hem middags ten 3 uren, en van Zevenbergen naar Breda, ten 5 uren. Tevens zal hij des Maandags ten 12 uren, naar Breda, en des Woensdags van Breda naar Zevenbergen met de SCHUIT afvaren des middags ten 12 ure.

Hij zal afrijden in het Wapen van Nassau, bij de Weduwe ROOS, en verzoekt ieders gunst en recomandatie.

Breda, 22 Junij 1841.

16. Junij 1841.

NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ.

De DIRECTIE maakt, in gevolge het 94de der Artikelen van Overeenkomst, bekend, dat de Heer J. A. van der Meer, Zoon van den Heer J. A. van der Meer, in overeenstemming met de bepalingen van het 92de en 93de evenvermelde Artikelen, is bevestigd tot de uitkeering van een *Quotient* over het boekjaar 1840, ten bedrage van vijf en zeventig Gulden over elke aandeel, grootendeels 1000, op Maandag 1 Junij 1841, ten 12 uren, ten kantore van de Heer J. A. van der Meer, in de Breda, te Breda, te verschijnen, en de uitkeering daarvan te ontvangen.

verwittigt dien ten gevolge de Houders van Aandeelen op naam, dat, overeenkomstig den inhoud der bij die Aandeelen afgegevene nieuwe dividend-bewijzen, tot de betaling, tegen intrekking van het zesde derzelve, zal worden gevaceerd, bij de Nederlandsche Bank te Amsterdam, en wel te beginnen met Maandag 2 Augustus aanstaande.

AMSTERDAM, den 18 Junij 1841.
VAN DER HOUVEN, President,
KOQY, Directeur fung. secretaris.

DOMEIN-GOEDEREN

VAN
Z. K. H. Prins FREDERIK der Nederlanden.

De RENTMEESTER der Domein-Goederen van Z. K. H. Prins FREDERIK der Nederlanden, te Oosterhout, zal, als daartoe geautoriseerd, in het openbaar, ten overstaan van den Notaris A. VAN DE WERK, residierende te Zevenbergen, aan de meest en genoegbiedenden, op Vrijdag den 2 Junij 1841, des voormiddags ten negen ure, ten huize van H. H. KLEERSNIJDER, te Zevenbergen,

VERPACHTEN:
De ZAAD-, VLAS-, ZOMER- en WINTER GARST-TIENDEN, over de geheele Jurisdicte van Zevenbergen, voor den Oogst 1841. De Konditien van Verpachting kunnen van heden af, dagelijks, zoo ten Kantore van opgenoemden Rentmeester, als ten Kantore van den Notaris gelezen worden.

Oosterhout, den 14 Junij 1841.

De Rentmeester voornoemd,
W. E. L. v. D. BORCH.

VOOR HET RIJK.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, enz.
AGENTSCHAP KLUNDERT.

De AGENT van het Domein in het District Klundert, zal, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, al of niet in tegenwoordigheid van den Heere Hoofd-Inspecteur der Domeinen en ten overstaan van de respectieve Heeren Burgemeesters, op de na te noemene dagen, plaatsen en uren, in het openbaar Verpachten:

De TIENDEN, zoo vroeger als late, onder de Willemstad, Fijnaart en Standaardbuiten, voor den oogst van 1841.

Op den 13 Junij 1841, des voormiddags ten tien ure, ten Stadhuize van Willemstad.

De TIENDEN van de Polder den Rungenhil.

Op den 16 Junij 1841, des voormiddags ten negen ure, ten Gemeentenshuize van de Fijnaart.

De TIENDEN van Fijnaart en Meyningen.

En op denzelfden dag, des namiddags ten vier ure, ten Gemeentenshuize van Standaardbuiten.

De TIENDEN van die Gemeente.

De Konditien van Verpachting kunnen dagelijks, (except des Zondags), des voormiddags ten Kantore van opgenoemden Agent, binnen de Klundert, alsmede ter Secretarijen der hierboven genoemde Gemeenten gelezen worden.

Klundert, den 14 Junij 1841.

De Agent voornoemd,
L. H. RIJSTERBORGH.

OPENBARE VERKOOPING

De Notaris van de Stichting Werkendam, zal, op den Eelder 23 Blanders, 33 Roeden uitmuntend fijn, welgewassen en gebold te veld staande VLAS, op nieuw land, gelegen in den Polder genaamd den Benedenstien-Kivisswaard, onder Werkendam, in percelen.

Zellende, aanwijzing van het te verkoopen geschieden te plaatse zelf, en op den dag der Verkoop, des voormiddags om 9 ure, waartegen gereed liggen, aan den Kop van het Eiland van Oordrecht, te Streecht, nabij de brugge van van Hattum en te Werkendam, aan het Sas, om de gezegden, met en van gemelden Polder te brengen.

Uit de hand te Koop.

Eene BAROCHETTE voor een en twee Paarden, hecht en sterk naar de laatste smak. Nader te bevestigen bij P. VAN DER BERG, Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.

Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.

Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.

Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.

Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.

Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.

Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.

Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.

Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.

Mr. Zedelmaker, in de Bruggestraat te Breda.